

СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФЕДЕРАТИВНА

ОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. Огласи по тарифата. — Текућа сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата, огласи и продажба бр. 1031-900880.

Среда, 28 мај 1952

БЕЛГРАД

БРОЈ 29

ГОД. VIII

Цена на овој број е 10.— дин. — Аконтацијата на претплата за 1952 година изнесува 800.— дин., а за странство 1500.— дин. Редакција: Улица Кралевића Марка бр. 9. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 26-276, Продавно одделение 22-619, Телефонска централа 28-010.

339.

Врз основа на ст. 2 чл. 32 од Законот за инспекцијата на трудот пропишуваме

ПРАВИЛНИК ЗА СЛУЖБАТА ЗА СПАСУВАЊЕ И ДАВАЊЕ ПРВА ПОМОШ ВО РУДНИЦИТЕ И ТОПИЛНИЦИТЕ

1. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Во рудниците и топилниците се организира според одредбите од овој правилник служба за спасување и служба за давање прва помош.

Член 2

Задачата на службата за спасување е:

а) навремено да појде во помош на лицата што ќе се најдат во опасност во јамите на рудникот ако експлодира метан или јаглен прав, односно ако се прекине проветрувањето на поодделни јамски простори поради уривање;

б) во случај на опасност од отровни и задушливи гасови поради пожар, да ја помогне и овозможи работата да се отстрани оваа опасност како и да се сузбие пожарот;

в) да овозможува во топилниците работа на одржување уреѓај и вршење поправки во случај да се загади воздухот во работното подрачје со отровни и задушливи гасови, или со отровни парни.

Задача на службата за давање прва помош е да укаже брза и стручна помош на лицата што се повредиле при работата.

Член 3

Службата за спасување се врши преку станици за спасување, а службата за давање прва помош се врши преку станици за прва помош, амбуланти или болници и со укажување помош на самото место.

Член 4

Станица за спасување мораат да имаат: а) рудниците во кои постои опасност од пожар, експлозивен јаглен прав, праскави, отровни или задушливи гасови; б) рудниците со помали и непостојани појави на метан; в) рудниците во кои можат поради уривање да останат поголеми простори без проветрување; г) топилниците каде што постои можност да се развиваат и навлегуваат во работното подрачје отровни и други штетни гасови или парни.

Во спорни случаи, дали некој рудник односно топилница мора да има станица за спасување одлучува советот за народно здравје и социјална политика на народната република врз основа на мнението од надлежното стопанско вдружение.

Член 5

Ако рудникот има повеќе самостојни јами, место самостојни поединечни (руднички) станици на секоја јама може да се организира за сите јами заедничка станица за спасување. Ваква станица може да се ор-

ганизира само ако има услови да може секоја јама во секое време брзо да ја повика во помош заедничката станица за спасување, и ако може оваа станица навремено да се одзове на тој позив.

Организирањето на заедничка станица за спасување го одобрува советот за народно здравје и социјална политика на народната република.

Член 6

Со цел да им се даде помош на рудничките и заедничките станици за спасување можат да се организираат централни станици за повеќе рудници на еден басен, дури и тогаш кога се оддалечени едни од други.

Организирањето на централна станица за спасување го одобрува советот за народно здравје и социјална политика на народната република.

Член 7

Рудниците и топилниците се должни да организираат известување за потребата за спасување и давање прва помош.

Член 8

За организирањето на службата за спасување и службата за прва помош во рудниците и топилниците е должен да се грижи директорот на рудникот односно директорот на топилницата.

Член 9

Со станиците за спасување управува:

а) со самостојна поединечна станица за спасување — одговорниот технички управник на јама или лицето определено од него за тоа;

б) со заедничка станица за спасување — одговорниот технички управник на онаа јама што е изложена на најголеми опасности односно на јама што има најголем број запослени работници;

в) со централна станица за спасување — лицето што ќе се определи за тоа со организационите правила на централната станица.

Член 10

Надзорот над правилното применување на одредбите од овој правилник го врши инспекцијата на трудот.

Надзорот над давањето на прва помош се врши во соработка со санитарната инспекција.

II. СЛУЖБАТА ЗА СПАСУВАЊЕ

Станици за спасување

Член 11

Станиците за спасување служат како зборни места на четите за спасување, било при вежба, било во случај на аларм. На нивните влезни врати треба да стои натпис „Станица за спасување“.

Станиците за спасување во рудниците треба да се сместени близу влезовите во јама, но не во зградата во која е влезот во јамата, ниту во зграда што се наоѓа непосредно до оваа зграда.

Станиците за спасување во топилници треба да се наоѓаат во подрачјето на оној погон каде што може

да дојде до избувнување гасови што се штетни по здравјето или опасни по животот.

Член 12

Заедничката станица за спасување треба да биде сместена близу јамата што е изложена на најголеми опасности. Ако се изложени сите јами на еднаква опасност, оваа станица треба да биде сместена близу јамата што има најголем број запослени лица.

Член 13

Просториите на станиците за спасување мора да бидат широки, суви, светли, обезбедени од пожар и заштитени од прав. Тие мораат да имаат уреѓај за загревање и електрично осветление. Во просториите на станиците за спасување треба да се одржува умерена влага, а зими по можност рамномерна топлина, која не смеа да биде пониска од 10° Ц, ниту пови-сока од 25° Ц.

Влезната врата на станицата за спасување мора да биде заклучена, кога не се употребува станицата, а клучот да е сместен, еден во сандачето со стаклено прозорче покрај вратата, еден во ламбарата и еден кај старешината на четата за спасување.

Член 14

Централните станици за спасување ги имаат особено овие задачи:

1) на самостојните поединечни станици и на заеднички станици за спасување да им укажуваат помош во луѓе и апарати и да им даваат напатствија за работа;

2) повремено да вршат преглед и испитувања на изолационите апарати за дишење и на другиот прибор и уреѓај во рудничките и во заедничките станици за спасување, и да им даваат напатствија за работа на лицата во тие станици кои се грижат за одржувањето на изолационите апарати за дишење, на приборот и на другиот уреѓај;

3) да дават напатствија за обучување на четата за спасување и по потреба да раководат со нејзиното обучување, и да одржуваат курсеви за старешини на чети и за водачи на екипи на своето подрачје;

4) да организираат работа на сите или на потребен број станици за спасување при заеднички екипи на спасување.

Член 15

Организационите правила, што мора да ги има секоја централна станица за спасување, ги пропишуваат органите на оние рудници што ја основале централната станица, а ги одобрува советот за народно здравје и социјална политика на народната република.

Централните станици за спасување треба да имаат и zgodни превозни средства за итно превозење луѓе и апарати а со цел да им се укаже помош на самостојните поединечни станици и на заеднички станици за спасување.

Член 16

Самостојните поодделни станици за спасување мораат да бидат снабдени:

1) со пропишан број изолациони апарати за дишење со кислород (апарати за спасување) со потполна опрема (шишиња со кислород, вливачи на CO_2 и др.);

2) со потребен број резервни составни делови на изолациони апарати за дишење (кеси за дишење, црева, вентили за редукција и др.) доколку резервни делови на апаратите ги нема заедничката или централната станица на односниот рудник;

3) со резервен прибор за секој изолационен апарат за дишење и тоа најмалку три вливачи CO_2 и три шишиња со кислород. Ако станицата располага со уреѓај за преточување кислород, достаточен е секој апарат да има по едно резервно шише со кислород;

4) со пропишан број електрични јамски ламби кои мора да ги има најмалку двапати повеќе од бројот на изолационите апарати за дишење. Ако во ламбарата има постојано во приправност пропишан број електрични јамски ламби, одговорниот технички управник може да определи електричните ламби да се чуваат во ламбарата, а не во станицата;

5) со потребен алат, со прибор и со материјал за брзо воспоставување и преправање на проветрувањето (натопено платно или циради, секири, пили, брукче и слично);

6) најмалку со еден апарат за давање кислород;

7) со два топломери;

8) со направа за испитување непропустливоста на изолационите апарати за дишење;

9) со долапче за прва помош со потребни санитарски средства за давање прва помош;

10) со уреѓај за дезинфекција на маски и апарати;

11) со список на членовите на четата за спасување, со напатствија за работата на четата и со список на предметите сместени во станицата, кои мораат да бидат истакнати на видно место во станицата;

12) со книги за службата за спасување, за испитување на изолационите апарати за дишење, нивните составни делови и прибор.

Изолационите апарати за дишење мораат да бидат исправни и во секој час употребливи. Тие мораат да бидат сместени на zgodно место заштитено од сонце и прав, и не смеат да се заклучат. Апаратите, усниците и маските треба да се означат со броеви.

Изолациони апарати за дишење, нивниот прибор и маски против гасови

Член 17

Изолациониот апарат за дишење со кислород (апарати за спасување) мора да биде таков да може потполно да го двои надворешниот воздух од белите дробови на носителот на апаратот и да овозможува лесно дишење.

За станиците за спасување можат да се набавуваат и во нив можат да се употребуваат само оние изолациони апарати за дишење што ќе ги одобри советот за народно здравје и социјална политика на владата на народната република.

За службата на спасување во јамите смеат да се употребуваат само двочасовни апарати кои во просториите со штетни гасови овозможуваат дишење за време од два часа при усилена работа, а во топлинските можат да се употребуваат едночасовни апарати.

Бројот на двочасовните апарати во секоја станица мора да изнесува најмалку 3% од максималниот број на работниците запослени под земја во една смена. Но, во секој случај, во станиците на рудниците опасни поради праскави гасови или јаглен прав мора да има најмалку 10, на рудниците опасни поради пожар 8, а во другите рудници 4 изолациони апарати за дишење.

Бројот на изолационите апарати за дишење и на другите средства што мора да ги има заедничката станица за спасување се определува според приликите во јамата со најголем број запослени работници, или со најголема опасност. При оснивањето на заедничките станици за спасување исто така мора да се определи, колку изолациони апарати за дишење и колку други средства треба да има секоја јама на оваа заедничка станица односно дали треба да се ослободи некоја јама од држање апарати.

Секоја централна станица за спасување мора да биде снабдена со онолжав број изолациони апарати за дишење и со други средства, колку е пропишано да ги има во нејзините организациони правила.

Предвидена станица за спасување треба, по правило, да има изолациони апарати за дишење од ист тип (модел). Ако тоа не е случај секој член на четата мора да се извезба така да може да се служи со сите типови на апаратите со кои располага станицата. Во

сериозни случај во јамата забрането е да се опреми со изолационен апарат за дишење член на четата за спасување со таков тип со кој тој член не е добро запознаен.

Станиците за спасување во топлинските во кои се развиваат отровни гасови или пара кои при погонот или одржувањето на напавата можат да излегуваат надвор, мораат да имаат најмалку три изолациони апарати за дишење. Ако во штетните гасови во топлинската работите се вршат само малу време, можат да се употребуваат и згодни маски против гасови како и апарати со црева што донесуваат воздух.

Член 18

Шишињата со кислород, чијата чврстина е обидена според прописите за садовите под натиск, мораат да бидат наполнети со кислород набиен до 150 атм; а најмалку до 145 атм. Хемиската чистота на кислородот во шишињата мора да изнесува најмалку 90%.

Шишињата со кислород не смеат да бидат замачкани со уље или со мазиво од графит и уље. Забрането е да се подмачкуваат со уље деловите на пумпата за преточување кислород, или на кои и да било вентили на шишињата за кислород.

Член 19

За работите на спасување можат да се употребуваат само признаени вливачи на CO_2 , што не биле порано отворани и кај кои прирастот во тежина не изнесува повеќе од 50 грама.

Бројот, денот на полнењето и тежината на вливачот CO_2 со затворачите треба на згоден начин и читливо да се означат на нивниот омот, и тоа со боја што не може лесно да се сменне.

Вливачите CO_2 кои досега се во станицата за спасување покажуваат прираст во тежината поголем од 50 грама, но не преку 100 грама, смеат да се употребуваат само за вежба.

Преглед и испитување на изолационите апарати за дишење.

Член 20

Одговорниот технички управник на јамата должен е да определи едно стручно лице кое ќе има за задача во станицата за спасување да ги одржува во исправна состојба изолационите апарати за дишење, нивните резервни составни делови, приборот и другиот уредај во станицата за спасување.

Изолационите апарати за дишење мораат да се прегледаат и испитуваат повремено, а особено пред употребата и по неа.

Член 21

Натисокот на кислородот во шишињата на изолационите апарати за дишење треба да се испитува три-месечно со манометар, кој е конструиран за најмалку 50% поголем натиск од оној што се испитува и кој е определен само за испитување натисокот кај кислород. Хемиската чистота на кислородот мора да се установи со хемиска анализа земена од најмалку секое дваесето илше наполнето со кислород, доколку чистотата на кислородот не се докажува со потврда од претпријатието што го испорачало кислородот.

Контролата на исправноста на вливачите CO_2 треба да се врши по секои шест месеци.

Член 22

Контрола над спроведувањето на испитувањето и одржувањето на изолационите апарати за дишење, на приборот и на другиот уредај од станицата за спасување мора да врши старешината на четата за спасување или друго стручно и сигурно лице, што ќе го определи за тоа одговорниот технички управител.

Резултатите на прегледавањето и испитувањето според членот 20 и 21 од овој правилник мораат да

се внесуваат во одделни книги за испитувањата и прегледавањата, одвоено според составните делови и приборот што треба да се прегледаат. Во книгите мораат да се внесуваат утврдените недостатоци и начинот на кој се отстранети.

Член 23

Осем испитувањата што ги вршат во станиците определени стручни лица, во сите станици за спасување мора да се врши двапати годишно подробно прегледавање и испитување на ситот уредај од овие станици (задолжително периодично контролно прегледавање).

Ова периодично контролно прегледавање го врши стручно лице од собирната или централната станица за спасување.

Стручното лице за вршење периодично контролно прегледавање во поодделните самостојни станици го определува советот за народно здравје и социјална политика на владата на народната република.

Ова стручно прегледавање мора да ги опфати сите прегледавања и испитувања определени со членот 20 и 21 од овој правилник.

По извршеното прегледавање и испитување стручното лице мора да го занесе својот налаз во книгата за испитување апарати и нивни прибор, и преписот на овој налаз да го испрати до надлежната инспекција на трудот.

Чети за спасување

Член 24

Јамите на рудниците со сопствени станици за спасување мораат да имаат чети за спасување.

Четата за спасување се состои од старешината, негов заменик и членови. Старешината на четата и неговниот заменик го определува одговорниот технички управник од редот на рударските инженери или од јамско надзорно-техничкиот персонал. Старешината на четата може да биде и одговорниот технички управник на јамата.

Членовите на четата за спасување можат да бидат како работници така и јамско надзорно-технички персонал. Од работниците во четата за спасување се определуваат, по правило, постари искусни копачи што ќе се јават доброволно, и по едно лице од секоја струка застапена во јамата (тесар, зидар, бравар итн.).

Членовите на четата за спасување, по правило, не смеат да бидат помлади од 21 ни постари од 45 години, а мораат да бидат телесно и душевно здрави.

Здравствената состојба на членовите на четата за спасување се утврдува со лекарско прегледавање. Членови на четата можат да бидат лица за кои со лекарско прегледавање ќе се установи дека имаат здраво срце и органи за дишење, нормален натиск на крвта, добар слух, вид и предни заби, да не се алкохоличари и да не болуваат од полова или од некоја кожна болест.

Секоја чета за спасување треба да има двапати поголем број членови отколку што мора да има едно-спатна станица изолациони апарати за дишење. Четата не може да има помалку од 10 члена. Најмалку една третина членови на четата мораат да бидат лица што живеат во рудникот, и тие треба да бидат распоредени сразмерно на сите смени.

При оснизањето на заеднички или централни станици за спасување мора да се определи, колку членови на четата треба да се извежбаат во секоја јама на заедничката или централната станица за спасување.

Четите за спасување се делат во екипи. Екипите се состојат од најмалку три члена, засметувајќи го тука и подочот на екипата и неговниот заменик. Водачот на екипата и неговниот заменик го определува старешината на четата од редовите на лицата што се итри и што добро ги познаваат јамските просторни (надзорници, лагумани и сл.).

Обучување и вежби на четата за спасување**Член 25**

За вршење на службата за спасување членовите на четата за спасување мораат да се оспособат со курсеви.

Обучувањето членовите на четата за спасување се состои од теориска настава и од практични вежби. Теориската настава го опфаќа учењето за дишење, за составот на свежниот воздух, за праскавите, огровните и задупливните гасови, за проветрување на јамата и др., како и за составот и употребата на изолационите апарати за дишење.

На практичното обучување членовите на четата треба потполно да се извежбаат да ракуваат со апарати, да се навикнат да работат под изолациони апарати за дишење, и да ги вршат сите работи што се јавуваат во сериозни случаи во јамата. За време на вежбата тие се служат со изолациони апарати за дишење, кои ги употребуваат непрекинато во траење од два часа.

Додека не се обучат достаточни членовите за спасување мораат секој месец да одржуваат по две практични вежби и по два часа теориска настава, а подоцна по една практична и по една теориска вежба месечно. Осем тоа најмалу двапати годишно мораат да се преземаат вежби што му одговараат на сериозен случај во јамата, а ако немало сериозен случај, најмалу еднаш годишно да се даде знак за аларм како би можела да се проба приправноста на четата за спасување.

Вежбите се вршат на површината од рудникот во згодна просторија, и во јамата на рудникот. Просторијата на површината треба, по правило, да се уреди така да може да се наполни со чад или со неотровни гасови во кој не може да се дише, а кон штетно не влијаат на составните гумени делови од изолационите апарати за дишење (на пр. не смеат да содржат CO_2). Оваа просторија треба да биде прилагодена и на другите околности (особено на наголемена топлина), што се јавуваат при работите на спасување во сериозни случаи во јама. На работишната каде што има гасови во јамата вежбите можат да се вршат ако се членовите на четата добро извежбани.

За одржаните вежби на четата за спасување се води евиденција. Во матичните листови на вежбачите (членовите на чета) мораат да се внесат податоците за одржаните вежби. Во овие листови мораат исто така да се запишат броевите од изолационите апарати за дишење, односно од ушниците или маските, што им се доделени на членовите на четата. Евиденцијата ја води старешината на четата за спасување или лицето што ќе го определи тој.

Член 26

Напатствија за работа на четата за спасување издава одговорниот технички управник на јамата.

Овие напатствија мораат да содржат: организација на четата за спасување и нејзините задачи, должноста на старешината и на членовите на четата, потоа начинот како се чува, како се ракува и како се испитуваат изолационите апарати за дишење, вршење на обука и вежби како и постапката во јамата во сериозен случај.

Четата за спасување мора итно да дојде во станицата за спасување, штом ќе го чуе сигналот за аларм или на друг начин ќе биде известена за потребата на доаѓањето. Во станицата за спасување членовите на четата ги земаат изолационите апарати за дишење и постапуваат според наредбата од одговорниот технички управник, односно од старешината на четата.

Член 27

За секоја употреба на изолациони апарати за дишење во сериозни случаи во јама управата на рудникот е должна да поднесе извештај до надлежната инспекција на трудот во срок од 8 дена. Во извештајот

треба, осем краткиот опис на причината за акција, да се изнесат и забелешките за употребата и сигурноста на изолационите апарати за дишење, за телесната и душевната состојба на членовите од четата, за спасување по работата, и какви работи се извршени и когау траеле.

III. СЛУЖБА ЗА ДАВАЊЕ ПРВА ПОМОШ**Член 28**

Рудник или топилица во која работат повеќе од 100 работници а која нема своја болница, мора да има амбуланта.

Рудник или топилица што нема болница ни амбуланта, а во која работат помалку од 100 работници, мора да има станица за прва помош.

Рудници и топилици треба да располагаат, по правило, со згодни превозни средства за брзо превозување повредени и оболени лица до најблиската болница, а рудниците и топилиците со илјада и повеќе работници мораат да имаат и санитарски автоколи со потребен уреѓај.

Амбуланти**Член 29**

Амбуланта мора да биде сместена на згодно место во подрачјето на рудникот или топилицата, во чиста и светла просторија што не ја зафаќа праз, а која може да се загрева и осветлува.

Амбуланта мора да има:

1) потребни санитарски материјали за давање прва помош и за лекување на рани, за трансфузија на крв, имобилизација на прелом, антибиотици и средства за надражување центарот за дишење со потребен прибор за неговото применување;

2) стол или друго легло потребно за давање прва помош; просторија со три до десет кревети спрема бројот на работниците;

3) прибор за перене при давање прва помош и кофа со капак за отпадоци;

4) носила кои треба да ги има во амбуланта и на погонот;

5) напатствије за давање прва помош и список на лицата оспособени за давање прва помош.

Станици за прва помош**Член 30**

Станиците за прва помош мораат да бидат снабдени со потребен уреѓај и долапче со санитарски материјали за давање прва помош во смисла на чл. 104 од Општиот правилник за хигиенските и техничките заштитни мерки при работењето. Тие мораат да имаат згодни носила со покривач за пренесување повредени лица.

Укажување прва помош на повредени лица за подземни работи**Член 31**

На лицата што ќе се повредат на подземни работи им се укажува прва помош, по правило, на самото место. За таа цел во секое самостојно одделение мора да има долапче со потребни завојни материјали и улагги за укажување прва помош. Секоја јама во рудникот мора да има згодни носила со покривач за пренесување повредени лица, и тоа најмалку по една носила на секои 100 работници запослени во една смена.

Член 32

Во случај на колективни несреќи во рудниците одговорниот технички управник на јамата или неговиот заменик е должен одма да го известат за тоа лекарот односно средниот медицински персонал определен за служба на рудникот. Ако се отсутни овие, одговорниот технички управник на јамата или неговиот

заменик ќе го повика најблискиот лекар како би можела навремено и правилно да им се даде прва помош на повредените лица. Овие лица се должни да дојдат веднаш на местото на несреќата.

Обука на лицата за давање прва помош

Член 33

Сите технички службеници, надзорници, лагумашни, членови на чета за спасување, и најмалку 2% од најголемиот број работници во една смена, мораат да бидат обучени во давање прва помош. Сите овие лица мораат да бидат распоредени сразмерно на сите смени.

Член 34

Со обуката и со вежбите за давање прва помош раководи лекар, а ако нема лекар — среден медицински персонал.

Лицата што се оспособени за давање прва помош мораат да извонат практични вежби најмалку еднаш тримесечно. Осем тоа, тие се должни да посетуваат и теориски предавања за укажување прва помош.

Секое лице, што е оспособено за давање прва помош мора да биде снабдено со писмени напатствија за оваа служба.

Член 35

Старешината на четата за спасување се грижи за давање прва помош. За таа цел тој е должен да ги внесува во книгата за службата за спасување податоците за одржување обука и вежби, за извежаните лица и за средствата за давање прва помош. Каде што нема самостојни станици за спасување, оваа должност ја врши одговорниот технички управник.

Одговорниот технички управник на погон, односно старешината на чета за спасување, ако нема фабрички хигиеничар, е должен да се грижи да бидат обезбедени пропишаните средства за давање прва помош, да бидат научени лицата за давање прва помош и да се вршат редовно вежби и обука.

Известување

Член 36

Рудниците опасни поради праскави, отровни и задушливи гасови, јамски пожари и јаглен прав, и рудниците со помали неостојани појави на метан мораат да имаат сопствени телефонски центри. Овие центри мораат да работат перманентно, а ако не работат мораат да бидат снабдени со сигнал за аларм.

Телефонската централа на рудникот мора да биде сврзана со јавна телефонска централа, со главното окно и со окната за проветрување оддалечени преку 100 метра од канцеларијата на погонот, и со главните навозишта во јамата, со станицата за спасување, со станицата за давање прва помош на рудникот (односно со заедничка или со централна станица за спасување) и со болницата односно амбулантата.

IV. ТРОШКОВИ НА СЛУЖБАТА ЗА СПАСУВАЊЕ

Член 37

Трошковите на службата за спасување ги сноси рудникот односно топилицата.

Трошковите околу уредување и одржување заедничка станица за спасување ги снесат сите јами сразмерно со бројот на запослените јамски работници.

Трошковите на централната станица за спасување ги снесат сите рудници што ја основале оваа станица, а според одредбите на организационите правила на оваа станица.

V. КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ

Член 38

Со парична казна до 10.000 динари ќе се казни за прекршок:

- 1) директорот на претпријатието:
 - а) што не ќе организира станица за спасување (чл. 8);
 - б) што не ќе организира служба за давање прва помош (чл. 8);
- 2) одговорниот технички управник:
 - а) што не ќе определи стручно лице за одржување и испитување изолациони апарати за дишење, друг прибор и уреѓај на станица за спасување (чл. 20), односно што не ќе определи стручно лице за контрола на вршењето на ова испитување, доколку не го врши ова старешината на четата за спасување (чл. 22);
 - б) што ќе пропушти да определи задолжително периодично испитување на изолациони апарати за дишење (чл. 23);
 - в) што не ќе организира чета за спасување и не се грижи за обука и вежби на четата (чл. 24 и 25);
- 3) одговорното лице:
 - а) што не врши одржување и испитување на изолациони апарати за дишење, прибор и други уреѓај на станица за спасување и не ги држи во исправна состојба (чл. 20) односно што не врши надзор над ова испитување (чл. 22);
 - б) што не се грижи за вршењето на службата за прва помош (чл. 35).

VI. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 39

Одредбите од овој правилник ќе се применуваат во сите рудници и топилиници што ќе се отворат односно подигнат по неговото влегување во сила.

Постоеките рудници и топилиници што не ги исполнуваат условите од овој правилник должни се најдоцна за шест месеци да организираат служба за спасување и давање прва помош, а најдоцна во рок од три години да уредат и набават потребен инвентар за станиците за спасување според одредбите од овој правилник.

Сроковите за постапно исполнување на одредбите од овој правилник во рудниците и топилиците што постојат веќе ќе ги определува инспекцијата на трудот, водејќи при тоа сметка за објективните материјалните и техничките можности.

Член 40

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 7363

15 мај 1952 година

Белград

Го застапува

Министерот на Владата на ФНРЈ

Претседателот на Советот за

народно здравје и социјална

политика на Владата на ФНРЈ,

Министер на Владата на ФНРЈ,

Претседател на Советот за наука

и култура,

Родољуб Чолаковиќ, с. р.

340.

Врз основа на чл. 7 и 8 од Уредбата за придонесот за социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/52), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ СТОПАТА И ОСНОВОТ ЗА ПРЕСМЕТКА НА ПРИДОНЕСОТ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ НА КУКНИТЕ ПОМОШНИЦИ И НА УЧЕНИЦИТЕ ВО СТОПАНСТВОТО КАЈ ПРИВАТНИ РАБОТОДАВЦИ

1) Стопата на придонесот за социјално осигурување на кукните помошници изнесува 25% од основот за пресметка на придонесот.

Основот за пресметка на придонесот за социјално осигурување на кукните помошници во кој се засметани и примањата во натура изнесува 4.000 динари.

Со пропишаниот придонес на кукните помошници им се обезбедуваат сите права врз основа на социјалното осигурување, како и правото на додаток на деца.

2) Стопата на придонесот за обезбедување правото од социјалното осигурување на учениците во стопанството кај приватни работодавци, што им припаѓаат по прописите од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, изнесува 10% од наградата што ја примат по чл. 2 од Уредбата за наградување учениците во стопанството („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/52).

3) Основите за пресметка на придонесот по т.ч. 1 и 2 од ова решение служат наедно како основи за определување правата врз основа на социјалното осигурување.

4) Решенија за правото на постојан додаток на деца донесуваат и по нив вршат исплата надлежни органи од службата на социјалното осигурување на околинскиот (градскиот, реонскиот) народен одбор.

Органите на социјалното осигурување се должни при примането на пријавата за осигурување кукни помошници во секој конкретен случај да проверат дали се работи за фактички заснован работен однос. Исто така, при поднесувањето на барањето за додатоци на деца на кукните помошници овие органи се должни да проверат дали пријавените лица фактички работат со полно редовно работно време. Органите на социјалното осигурување должни се при проверката дали се работи за фактичко или привидно запослување, задолжително да прибават и мислење од синдикалната организација. Во случаите кога синдикалната организација врз основа на прибавена обавест ќе стави забелешка по повод запослувањето на кукната помошница, органите на социјалното осигурување се должни да извршат проверка.

Ако се установи злоупотреба во врска со остварувањето правата врз основа на социјалното осигурување и правото на додатоци на деца, овие органи се должни веднаш да преземат потребни мерки за да се казнат одговорните лица, како и да започнат постапка за да се надомлади штетата.

5) Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“, а ќе се применува од 1 април 1952 година.

Бр. 7942

26 мај 1952 година

Белград

Го застапува

Министерот на Владата на ФНРЈ

Претседателот на Советот за народно

здравје и социјална политика,

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за наука и култура,

Родолуб Чолаковиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

Милентије Поповиќ, с. р.

341.

Во врска со Напатствието за кредитирање („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/52), по предлог на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ, донесуваме

РЕШЕНИЕ

ЗА ОДОБРУВАЊЕ ТЕРМИНСКИ КРЕДИТИ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ (САДАЧИ) НА ТУТУН НА ПРОИЗВОДСТВОТО ВО 1952 ГОДИНА

1. Производителите (садачи) на тутун можат да го користат терминскиот кредит кај Народната банка на ФНРЈ врз базата на производството на тутун од 1952 година.

Препријатијата за откуп и преработка на тутун не можат да им даваат на производителите (садачи) никаков аванс на нивното производство.

2. Терминскиот кредит по ова решение го одобрува банката по барање од производителот (садачот) на тутун, со потврда од препријатието за откуп и преработка на тутун за количината на расадените и проверено живи струкови на тутун.

3. Како покрие за кредитот на банката и служи бланко меницата на должникот. По овие кредити банката наплатува 2% годишно камата, која ја пресметува и наплатува при наплатата на долгот.

Терминските кредити одобрени по ова решение ќе се вратат најдоцна при откупот на тутунот од производството во 1952 година.

4. Терминскиот кредит може да се одобри во висина до 15% од вредноста на производството на тутун во 1952 година, која се утврдува врз базата на просечниот принос по еден струк и просечната вредност по еден килограм тутун.

5. Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 10705

9 мај 1952 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.Гувернер на Народната банка на ФНРЈ,
Сергеј Крајгер, с. р.

Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ, по извршеното сравнување со изворниот текст установи дека во текстот на Правилникот за приправничкиот стаж и стручните испити во здравствената струка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 26/52), се поткрала долу наведената грешка, и дека следна

ИСПРАВКА

НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА ПРИПРАВИЧКИОТ СТАЖ И СТРУЧНИТЕ ИСПИТИ ВО ЗДРАВСТВЕНАТА СТРУКА

Во членот 8 ст. 1 кај зрачето „забар“ текстот треба да гласи:

„— забар-екстракција на заби, конзервативно лекување на устата и забите, забна протетика;

— фармацевтски помошник — галенска фармација во рамките на фармакологија, основи на фармакологија (познавање и чување лекови), основи на фармацевтска хемија (микроскопско и хемиско идентификување и чување), како и познавање готови лекови со облик на нивниот основен состав;“.

Од Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ, 26 мај 1952 година.

Централната комисија при Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ, по извршеното сравнување со изворниот текст, установи дека во текстот на Техничкото напатствие за утврдување капацитетот и на Соопштението што влегува во платниот фонд (посебно издание на „Службениот лист на ФНРЈ“, од 16 април 1952 година) се поткрале делу наведените грешки, и дава следна

ИСПРАВКА НА ТЕХНИЧКОТО НАПАТСТВИЕ ЗА УТВРДУВАЊЕ КАПАЦИТЕТОТ

Во гранката 124 — Текстилна индустрија:
„Ткаонице Т—8 до Т—12“ под б), место „Производителност поединиот строја прла про — у метрима са базном густоком потке на см“ треба да стои „производителност поедини разбоја изражена у метрима са базном густоком потке на см“.

Во гранката 127 — Прехранбена индустрија:
„Шпиритане“ — четвртиот ред озгора, место „за варење уграфени“ треба да стои „за врење и уграфени“, и точ. 2 под а) петтиот ред озгора, место зборовите „искоришћења капацитета шкробне вредности“ треба да стои „искоришћења шкробне вредности“.

„Фабрике тестенина“ — четвртиот ред, озгора под а), место зборовите „трајања и сушења“ треба да стои „трајања сушења“.

„Индустриска прерада млека“ — шестиот ред озгора под а), место „и 12% казенна“ треба да стои „и 3% казенна“.

На соопштението — што влегува во платниот фонд.

Во точ. 6 под 1, место зборовите „које се исказују“ треба да стои „које се не исказују“, а место зборовите „које се исплаќују из тарифних ставова“ треба да стои „које се не исплаќују из тарифних ставова“.

Во истата точка, 13-иот ред озгора, место зборот „овик“ треба да стои „свих“.

Од Централната комисија при Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ, 28 мај 1952 година, Белград.

УКАЗИ

Врз основа на чл. 74 точ. 6 од Уставот на ФНРЈ и чл. 6 точ. 7 од Законот за Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ, Президиумот на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија, по предлог од Претседателот на Владата на ФНРЈ, издава

УКАЗ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ОД ДОСЕГАШНАТА ДОЛЖНОСТ
ДИРЕКТОРОТ НА ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЈА НА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ АЕРОТРАНСПОРТ И ЗА НЕГОВОТО НАЗНАЧУВАЊЕ ЗА ДИРЕКТОР НА ГЛАВНАТА УПРАВА НА ЦИВИЛНОТО ВОЗДУХОПЛОВСТВО НА ФНРЈ

Божовиќ Јован, директор на Главната дирекција на Југословенскиот аеротранспорт се разрешува од досегашната должност и се назначува за директор на Главната управа на цивилното воздухопловство на ФНРЈ.

Претседателот на Владата на ФНРЈ ќе го изврши овој указ.

У. бр. 861
23 мај 1952 година
Белград

Президиум на Народната скупштина
на Федеративна Народна Република Југославија
Секретар, Претседател,
Миле Перунички, с. р. др Иван Рибар, с. р.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ во бројот 15 од 22 април 1952 година објавува:

Указ за прогласување Законот за поделба на територијата на Народна Република Србија на општини, градови и околии;

Указ за прогласување Законот за спроведување реорганизација на народните одбори;

Указ за прогласување Законот за утврдување надлежноста на Врховниот суд на Автономната Покраина Војводина во управните спорови;

Указ за определување бројниот состав на околиците: белградска, ваљевска, врањска, краинска, крушевачка, моравска и нишка и за бројот на одборниците што ги бираат народните одбори на општините и градските општини од нивното подрачје;

Указ за определување бројот на одборниците што ги избираат народните одбори на градските општини во народните одбори на околиците;

Указ за свикнување Народната скупштина на Народна Република Србија во трето редовно собрание;

Уредба за оснивање огледна станица за рибарство;

Решение за пренесување работите на општо раководство на локалното електростопанство;

Напатствие за начинот на примопредавањето на работите на укинатите народни одбори.

Во бројот 16 од 10 мај 1952 година објавува:

Уредба за садење и заштита дрвја покрај јавните патисшта;

Уредба за укинување Главната дирекција за откуп и промет со алкохолни пијалаци во Земун;

Уредба за изменувања и дополнувања на Уредбата за исплатување дневници и надокнади за трошковите на судните-поротници;

Наредба за временото финансирање на Автономната Покраина Војводина, на Автономната Косовско-метохиска Област и на народните одбори за месец мај 1952 година;

Решение за висината на уписницата и придонесот што се должни да ги плаќаат селско-стопанските претпријатија, уставните и задружните и општествените организации при регистрацијата кај Заводот за селекција на добиток и матично книговодство;

Правилник за сродните струки на занаетот;

Правилник за бројот на обичните работници што можат да ги запослуваат приватните дуќани што вршат некоја стопанска дејност слична на занаетчиска радност;

Правилник за полагање испит за занаетчиски мајстор;

Правилник за полагање испит за занаетчиски помошник;

Правилник за обрасите по Законот за занаетчиството;

Напатствие за изменување на Напатствието за определување занаетчиски дуќани и работилници што се должни да водат работни книги, како и за начинот на воденето на тие книги („Службен гласник НРС“, бр. 38/51);

Указ за разрешување и именување Министерот—Претседател на Советот за градежни и комунални работи на НР Србија.

НАРОДНЕ НОВИНЕ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“ службени лист Народне Републике Хрватске во бројот 17 од 28 април 1952 година објавуваат:

Одлука за потврда на уредбите на Взалата на НР Хрватска донесени до 10 април 1952 година;

Одлука за избор на судии на Врховниот суд за НР Хрватска;

Решение за временото финансирање на народните одбори.

Во бројот 18 од 3 мај 1952 година објавуваат:

Уредба за Нижката школа на Министерството за внатрешни работи на НР Хрватска;

Наредба за определување пристапни патништа и премини на автопатот Загреб — Белград;

Решение за износот на амортизацијата по еден колески километар за одделни видови возила односно по границите на возилата во друмскиот сообраќај;

Напатствие за определување тарифите за превоз на патници и багаж во градскиот (месниот) трамвајски, трелејбуски и автобуски јавен сообраќај;

Распоред на работите и стручната спрема во платни разреди за групи работи што ги вршат работниците запослени во државните надлештва и установи;

Напатствие за разврстување на работниците запослени во работилниците на државните надлештва и установи во платни разреди според работите што ги вршат и стручната спрема.

Во бројот 19 од 8 мај 1952 година немаат службен дел.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ во бројот 11 од 19 април 1952 година објавува:

Одлука за разрешување и времено назначување некои судии на окружните судови во НР Словенија;

Закон за поделба на Народна Република Словенија на градови, околин и општини;

Закон за реорганизација на народните одбори;

Напатствие за извршување на Законот за реорганизација на народните одбори.

Во бројот 12 од 26 април 1952 година објавува:

Указ за свикнување Народната скупштина за НР Словенија во II вонредно заседание;

Указ за измена на членовите на Советот за просвета и култура на Владата на НР Словенија;

Решение за условите за полагање мајсторски испит од ѕидарски и тесарски занает и за програмата за тие испити;

Дополнителен список на арбитражните вештаци.

Издавач: „Службен лист на ФНРЈ“ новинарско издавачко претпријатие — Белград, Улица Кралевиќа Марка бр. 9. — Директор и одговорен уредник Слободан М. Нешовиќ, Улица Кралевиќа Марка бр. 9. — Печат на Југословенското штампарско претпријатие, Белград

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службен весник на Народна Република Македонија“ во бројот 13 од 28 април 1952 година објавува:

Закон за поделба на Народна Република Македонија на околин, градови, градски општини и општини;

Закон за определување реорганизација на народните одбори;

Указ за разрешување и именување директор на Главна управа.

Во бројот 14 од 30 април 1952 година објавува:

Уредба за определување бројот и територијална надлежност на окружните и скопските судови во Народна Република Македонија;

Уредба за оснивањето и работата на Институтот за сточарство.

Во бројот 15 од 12 април 1952 година објавува:

Закон за општествениот план на Народна Република Македонија за 1952 година.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

„Службени лист Народне Републике Црне Горе“ во бројот 8 од 15 април 1952 година објавува:

Одлука на Народната скупштина на НР Црна Гора за потврда на указите од Президиумот на Народната скупштина на НР Црна Гора донесени во времето помеѓу III и IV редовно заседание на Народната скупштина на НР Црна Гора согласно на чл. 74 точ. 4, 7 и 9 од Уставот на НР Црна Гора;

Указ за свикнување Народната скупштина на НР Црна Гора во II вонредно заседание;

Напатствие за испитување рачни апарати за гасење пожар.

Во бројот 9 од 30 април 1952 година објавува:

Указ за оснивање одбори во Советот за просвета и култура на Владата на Народна Република Црна Гора и одредување нивниот состав;

Решение за привременото финансирање народните одбори за месец мај 1952 година.

СОДРЖАЈ:

	Страна
339. Правилник за службата за спасување и давање прва помош во рудините и топилиците — — — — —	549
340. Решение за определување столата и основот за пресметка на придонесот за социјално осигурување на куќните помошници и на учениците во стопанството кај приватни работодавци — — — — —	554
341. Решение за одобрување термински кредити на производителите (садачии) на тутун на производството во 1952 година — — — — —	554
Исправка на Правилникот за приправничкиот стаж и стручните испити во здравствената струка — — — — —	555
Исправка на Техничкото напатствие за утврдување капацитетот — — — — —	555